

intime que celle du latin, surpassé quelquefois celle du grec même par la reproduction exacte des initiales. C'est donc immédiatement après les idiomes pélasgiques qu'elles viennent se placer dans l'ordre de dérivation; ce qui semble prouver que la migration des Slaves du centre de l'Asie en Europe a eu lieu vers le même temps que celles des Celtes et des Germains, à une époque où la langue sanscrite était déjà complètement fixée.

— Върни на граници тѣ кои то сме си положили, и не ишташи да на-
ведеме освѣнь нѣколько си отъ доказательства та кои то установляватъ чрѣзъ
единъ гавенъ начинъ тясно то сродство на славянски тѣ языци съ самскры-
тии, ные нештѣмъ изчирпи безконечны тѣ источники кои можи показа рѣчи-
ка на тия языци, кой то, на всѣкож стрыницѣ и почти на всѣкъ рядъ, пред-
ставя рѣчи подобны на индийски тѣ рѣчи. Вмѣсту да представиме дѣлты
листы на коренни рѣчи въ настоѧщее съчинение, ные ся ограничиваме съ
предпочтание на граматически тѣ формы, въ произведение то и въ състава
на рѣчи тѣ, имана та, глаголы тѣ или чисты тѣ на рѣчи тѣ, общты въ
разны тѣ нарѣчия. Така сравнение то ште има двоенъ успѣхъ да докажи из-
еднажъшь първобытно то имъ единство и особны съставъ кого всѣко отт
тѣхъ е приѣмнало въ течението то на вѣкове тѣ.

— Корени тѣ или елементи тѣ кои то съставяютъ сички тѣ индо-евро-
пейски языци сѫшти въ първобытность исти, рѣчи тѣ бы были съвършенно
еднакви ако народно то произношение, упрѣдѣлено отъ помѣстия та, клима-
ты тѣ и тысячи други особни обстоѧтельства, не бы послѣдоватълно про-
мянило, въ букви тѣ истаго органа, силни тѣ въ слабы, слабы тѣ въ при-
дыхательны, придыхательны тѣ въ силни, и размѣсило даже букви на органы
съвсѣмъ противоположны. Тѣй-зи измѣненія, кои то ся виждаутъ въ сички
тѣ нарѣчия на голѣмѫ тѣ ѹафетическѫ системѣ, срѣштѫтъ ся также въ слав-
янски тѣ языци, ако и въ единъ ст҃жпенъ много по-малко чувствителенъ
нежели въ языци тѣ на Келты тѣ и на Германцы тѣ. Тѣхно то сродство
съ индийский языкъ, почти тажъ тясно какъ то е сродство то латинскаго я-
зыка, надминува нѣкогашъ сродство то грыцкаго языка съ индийскими даже
въ точно то възпроизведеніе на начялни тѣ букви. Такъ убо, славянски тѣ
языци, идѣть тутакъ-си въ ряда подирь пелазгически тѣ нарѣчия, кое то
ся види да доказва чи приселение то на Славяни тѣ отъ срѣдѣ тѣ на А-
зии за въ Европѣ е станжало въ сѫшто то врѣмя съ Пелазги тѣ, по-сѣтнѣ
отъ Келты тѣ и Германцы тѣ, въ една повременность кога то самскрѣтъ
языкъ е былъ вѣки подцѣлно установленъ.—

(Vielle Histoire de la langue et de la littérature des Slaves, Russes, Serbes,
Bohêmes, Polonais et Lettons, considérées dans leur origine Indienne, leurs an-
ciens monuments, et leur état présent. Par F. G. Eichhoff, docteur ès-lettres,